

Fjodor Lukyanov: Zde je důvod, proč je tento víkend ukrajinská „mírová konference“ podvod

 infokurýr.cz/n/2024/06/16/fjodor-lukyanov-zde-je-duvod-proc-je-tento-vikend-ukrajinska-mirova-konference-podvod

kurýr

16. června 2024

Zelenskij doufal, že švýcarský summit bude obrovským propagandistickým vítězstvím, ale nevyšlo to

Ukrajina – s podporou svých západních patronů – již delší dobu připravuje víkendovou „mírovou konferenci“ ve Švýcarsku. Hlavní cíl organizátorů – velká mezinárodní akce k odsouzení Ruska obecně – se však podařilo splnit jen okrajově. Její dopad snižuje neochota zemí globálního Jihu a Východu se takové akce zúčastnit. Některé velmi významné země (např. Čína) odmítly přijet vůbec, přičemž většina se zachovala obvyklým způsobem – nechce se hádat se Západem, a tak projevila minimální přípustný zájem (což každý posoudil sám). Tito hráči ale nechtějí být využíváni k legitimizaci určité linie.

Obtíže při získávání hostů donutily organizátory zúžit program, aby byl smysluplný pro méně angažovanou veřejnost. Potravinová a jaderná bezpečnost, stejně jako humanitární otázka výměny vězňů, si zaslouží diskusi samy o sobě. Změnila se i základní myšlenka – z programu zmizela Zelenského „mírová formule“, která implikuje kapitulaci Ruska. Výsledek schůzky se dá předem předvídat – spousta patosem nabitých projevů ukrajinských a západních účastníků, s kratšími a vyhýbavějšími komentáři ostatních a jakési zjednodušené usnesení s výzvou pokračovat v práci v rámci „inkluzivního“ mírového procesu. Nějaké propagandistické zisky budou, ale ne v rozsahu, pro který byla celá věc koncipována.

Zajímavější je pozadí konference. EU má za sebou těžké volby do Evropského parlamentu. Složení zastupitelského orgánu bloku se dramaticky nezměnilo. Mainstreamové strany si zachovaly kontrolu a

možnost mezi sebou rozhodovat o rozdělení křesel v Evropské komisi. Ale v některých zemích, a v některých velmi důležitých, došlo k otřesům, které byly pro establishment extrémně nepříjemné.

Nejvíce je postižena Francie – neúspěch hnutí Emmanuela Macrona na pozadí úspěchu krajní pravice je tak zřejmý, že prezident považuje za nutné okamžitě vyhlásit nové parlamentní volby. Je to riskantní krok, ale jinak by se pocit, že jste chromá kachna, jen zvýšil. V Německu si vládní koalice vedla extrémně špatně – hlavní opoziční blok CDU/CSU získal téměř tolik, co tři vládní strany dohromady. Druhé místo Alternativy pro Německo (AfD), proti které byla organizována agresivní pomlouvačná kampaň, je jasným signálem elitám. Mezi další pozoruhodné výsledky patří vítězství skandální Strany svobody (rovněž krajní pravice) v Rakousku a úspěch nacionalistů v Belgii a Nizozemsku.

Je nesprávné spojovat výsledky pouze s ukrajinskou otázkou; okruh problémů, kterým myslí evropští voliči, je mnohem širší. Emmanuel Macron však záměrně učinil obranu Ukrajiny jedním z pilířů kampaně své strany v naději, že využije ruskou hrozbu k odvedení pozornosti od domácí situace Francie. V Německu byly dodávky zbraní, včetně zbraní dlouhého doletu, do Kyjeva zdrojem neustálých debat a kancléř byl kritizován za jeho neustálou nerozhodnost. Výsledek je však ambivalentní. Vítězná CDU/CSU jsou skutečnými jestřáby, zatímco druhá AfD je proti vyzbrojování Ukrajiny. Nizozemsko a Belgie patří mezi bašty podpory pro Kyjev, ale tamní hlasování bylo řízeno velmi odlišnými faktory. Konečně v Rakousku, které si oficiálně zachovává status neutrality, se debatuje o jeho pozici v kontextu evropské krize – zda existuje riziko, že se stane účastníkem konfrontace.

To, co všechny výsledky evropských voleb spojuje, není ten či onen postoj ke konfliktu na Ukrajině, ale rozcházející se agendy stále širších vrstev obyvatelstva a politického establishmentu. Ve Francii byli někteří lidé pravděpodobně znepokojeni Macronovým bojovným aktivismem, když hovořil o vyslání armády do ukrajinské konfliktní

zóny. Ale domácí otázky, od bezpečnosti a migrantů po životní úroveň, se drtivě většině Francouzů nepochybně zdají důležitější. A hlavní pocit ze současného vedení je, že se nezabývá skutečnými aspiracemi lidí, ale soustředí se na své vlastní problémy, které zajímají hlavně jeho vlastní okruh.

A to, jak se říká, není chyba, ale vlastnost (ne selhání programu, ale jeho funkce). Tentýž Macron se objevil na politické scéně v roce 2017, kdy se dvě přední strany země nacházely v hluboké krizi a USA a Spojené království právě zažily politické otřesy – příchod Trumpa a hlasování o vystoupení z Evropské unie. Svěží, bojovná postava s elastickými názory schopnými změny v jakémkoli směru byla odpovědí francouzského establishmentu na hrozbu nástupu nežádoucích ideologických a politických alternativ k moci. Jinými slovy, imitace obnovy, aniž by se dotkla podstaty. V případě Macrona se to povedlo. Když však vnitřní rozpory dosáhnou nepřekonatelných rozměrů, je zapotřebí věčných řešení. A rozhodnutí o otázkách, které jsou nejdůležitější pro většinu populace, nikoli pro ty nahoře. Francie se zdá být prvním velkým západním státem, který se dostal do takové slepé uličky.

To je relevantní pro setkání o Ukrajině ve Švýcarsku v tom smyslu, že priority se v dlouhodobém horizontu nevyhnutelně změní. Ne v otázce Ukrajiny, ale obecně. Pak přijde čas na skutečnou mírovou konferenci.

Fjodor Lukjanov , šéfredaktor časopisu *Rusko v globálních záležitostech*, předseda prezidia Rady pro zahraniční a obrannou politiku a ředitel výzkumu Mezinárodního diskusního klubu Valdai.

Continue Reading

Previous Indie žádá trest smrti pro hlavní vědkyni WHO, která blokovala přístup k ivermektinu